

गुड न्यूज

Good News National Weekly राष्ट्रिय साप्ताहिक

यसमित्र...

- आइना - ए - नेपालगञ्ज पृष्ठ - २
- अन्तरवार्ता पृष्ठ - ३
- धारावाहिक जीवन दर्शन, भावना/गित/गजल पृष्ठ - ४

वर्ष १५, अंक - १४

२०७९ भदौ २० गते सोमबार देखि भदौ २६ गते आइतबार सम्म (Good News National Weekly, Sept. 05 to 11, 2022)

मूल्य रु. ५/-

सुखवाग्रस्त नरैनापुरमा अर्थमन्त्री प्रभाकरको अवलोकन भ्रमण नरैनापुरमा अनिकाल पर्ने संकेत

बाँकेको नरैनापुर गाउँपालिकाको सुखवाग्रस्त क्षेत्रको स्थलगत अवलोकन गर्दै संघीय सरकारका अर्थमन्त्री जनार्दन शर्मा “प्रभाकर”। फोटो : गुडन्यूज साप्ताहिक

गुड न्यूज संवाददाता नरैनापुर, बाँके

“दुई दिन पहिले चार परिवार हाम्रो थिर आवा (दुई दिन पहिले चार परिवार हाम्रोमा आए)। हाम्रो घरमा रोए लगा (हाम्रो घरमा खन थाले)। कहे घरमे खाना नहि है (घरमा खाना छैन भने)। मै घर फर्हूचा व उनके समस्या समाधान किहीन (म उनीहरूको घर पुगे र समस्या समाधान गरे)। ऐसे समस्या बड्ते जा रहा है (यस्तो समस्या बढ्दै गएको छ)”, शुक्रबार संघीय

सरकारका अर्थमन्त्री जनार्दन शर्मा “प्रभाकर” लाई स्वागत तथा सम्मान गर्न आयोजित कार्यक्रममा नरैनापुर गाउँपालिका अध्यक्ष इस्तियाक अहमद शाहले सुखवा क्षेत्र नरैनापुरको अवस्थाबारे हिन्दी भाषामै यसरी बोलेका थिए। नेपाली भाषामा बोल्न सक्ने भए पनि उनले खेती गर्न नपाएका किसानले पनि आफ्नो कुरा मन्त्रीलाई अध्यक्षले बोल्ने अनुमति मागेका थिए। “हाम्रो दाइ सिँचाइको

“हाम्रो दाइ आउनु भएको छ। खाली हात जानुहुन्न”, अर्थ मन्त्री प्रभाकरलाई “ठूलो दाइ” को दर्जा र समुद्रको संज्ञा दिँदै अध्यक्ष शाहले उत्साही हुँदै भने, “हामी त तलैया मात्र हौं। नरैनापुरमा समुद्र नै आई-सक्यो।”

सिँचाइको व्यवस्था नभएकोले

अर्थ मन्त्री प्रभाकरलाई “ठूलो दाइ” को दर्जा र समुद्रको संज्ञा दिँदै अध्यक्ष शाहले उत्साही हुँदै भने, “हामी त तलैया मात्र हौं। नरैनापुरमा समुद्र नै आई-सक्यो।”

अधिकश किसानहरू वर्षाको भरमा खेती गर्न बाध्य रहेको बताउँदै गाउँपालिका अध्यक्ष शाहले यसपटक लामो समयदेखि वर्षा नहुँदा धान रोपाई नभएकोले सुखवा क्षेत्र घोषणा गरिएको जानकारी लिएका थिए। तत्कालका लागि के गर्न सकिन्छ र बाँभो गराउँदै किसानलाई राहत दिन माग गरे। सिँचाइको लागि हरेक वडामा कम्तीमा तीन-तीन वटा डिप बोरिङ जडान गरेर अन्य वैकल्पिक व्यवस्था गर्न, सिँचाइको लागि किसानहरूलाई सहूलियत स्वरूप डिजलको व्यवस्था गर्न, किसानहरूको

सुविधाको लागि कृषि विद्युतीकरणको व्यवस्था गर्न र कृषि मिटर उपलब्ध गराई विद्युत महसुल निःशुल्क गर्न मन्त्री शर्मालाई अध्यक्ष शाहले आग्रह गरेका थिए। लामो समयदेखि प्रयाप्त वर्षा नहुँदा सुखवा क्षेत्र घोषणा गरिएको नरैनापुर गाउँपालिकाको अर्थमन्त्री जनार्दन शर्माले शुक्रबार स्थलगत अवलोकन गर्न गएका थिए। सुखेत बाट काठमाडौं फर्कने क्रममा नरैनापुरका जनताको पीडा बुझेर उनी स्थलगत अवलोकनमा पुगेका थिए।

अर्थमन्त्री प्रभाकरले नरैनापुर क्षेत्रको सुखवा ग्रस्त क्षेत्रमा भने, “नरैना-पुरको सुखवा क्षेत्र देख्दा मलाई मर्माहित बनाएको छ। समस्या बारे प्रधानमन्त्रीलाई अवगत गराउँछु राहतबारे मन्त्री परिषदमा कुरा राख्छु। तत्काल के राहत दिन सकिन्छ व्यवस्था गर्छु।” अर्थमन्त्रीले नरैनापुरका स्थानीय जनप्रतिनिधि, किसान र सर्वसाधारणसँग सुखवा क्षेत्रको अवस्थाबारे जानकारी लिएका थिए। तत्कालका लागि के गर्न सकिन्छ र बाँभो खेतलाई कसरी उपयोग गर्न सकिन्छ भन्ने बारेमा निष्कर्ष निकालेर अगाडि बढ्ने जनाउँदै “सरकारले कसैलाई भोकै बस्न नदिने” उनले प्रतिबद्धता जनाएका थिए।

मन्त्री प्रभाकरसँगै लुम्बिनी प्रदेशसभा सदस्य कृष्णा केसी “नमूना”, बाँकेका प्रमुख जिल्ला अधिकारी सुर्यबहादुर खत्री, बाँकेका प्रहरी प्रमुख एसपी श्यामकृष्ण अधिकारी, नरैनापुर गाउँपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत भरत बस्नेत, नरैनापुर-१ का वडाध्यक्ष इशाक जोहाल, २ का वडाध्यक्ष महसुद अहमद शाह, ३ का वडा अध्यक्ष अजय (बाँके पृष्ठ ४ मा)

Regd. 54/062/063 Dist Ed. Office Tel: 081-526372

Sophia Res. English School

Nepalgunj - 10, Sadarline Road, Banke e-mail : sophiaschool@gmail.com

Serving with Love & Excellence

Centre for holistic development of children

कोरोना संक्रमणको जोखिम कायमै छ । सतर्क रहौं, सुरक्षित बनौं ।

गुड न्यूज राष्ट्रिय साप्ताहिकका लागि प्रकाशक/प्रधान-सम्पादक उक्त प्रसाद धिताल

मुख्य सम्बाददाता : तिलक ब. नेपाली

कानूनी सल्लाहकार : नरेन्द्रनाथ योगी

संरक्षक : सुशिला बसेल

सल्लाहकार : पा. के. बी. बसेल

कार्यालय : नेपालगञ्ज उपमहानगरपालिका-१०, गोसाईगार्ड, बाँके

फोन नं. : ०८१-५२६९९५, ९८४८०२०८४२

पोष्ट बक्स नं. : ४७

ईमेल :- goodnews_paper20@yahoo.com

goodnews.nepal@gmail.com

मुद्रक :: सुभाष प्रिन्टिङ प्रेस, नेपालगञ्ज-११,

त्रिभुवनचौक, बाँके

(फोन:- ०८१-५३११८१, ९८४४८८९९९)

पिटरको पातो...

आईना-ए-नेपालगञ्ज - ३

“दिमागमा काजसो सल्केपछि ज्ञानी, विद्वान् र शिक्षितसँग नजिकिन मन लाग्छ । हरेक मान्छेसँग अद्भूत ज्ञान रहेकाले ऊ अरुलाई दीक्षा दिन सक्छ । आग्रहबाट लतारिएनौं र नायकको आभाबाट पनि मुक्त भयौं भने संकीर्णताबाट जोगिन सकिन्छ । जिज्ञासाले नित्य नयाँ बन्न हौंस्याउँछ । तब आफ्नै ज्ञान र सूचनालाई पनि नयाँ सन्दर्भमा फेरि जाँच-पडताल गर्न थालिंदो रहेछ । नेपालगञ्ज स्वयं एउटा महाकाव्य र एन्थ्रोपोजीको विश्व विद्यालय हो ।”

नरेन्द्रबाजरा पिटर

पहिलो दृष्टिमा नेपालगञ्ज अनौठो लाग्यो । लडियाका तौती, टमटम घोडाका टाप, मण्डाका लस्कर, मान्छे बेचिन तँछाड-मछाडको त्रिभुवन चोक, साँगुरो एकलैनी बजार । फेरीवालाको चिच्याहट । शंख, घण्टा, अजान,

थाहा नपाइन्जेल प्रत्येक विषय नयाँ लाग्छन् । समय घर्कंदै जाँदा अध्ययन र अभ्यस्तताले विशेष सामान्य फेरिँदै जान्छ । अध्ययन केन्द्र नेपालगञ्जका समाज र ह्यो । विशेषगरी २००७ का भेटान तीन देशमा फौसी

भारतको युपी स्टेट बहराइचस्थित जिल्ला कारागार

सजाय सुनाइएका दिलमान सिंह थापा, डोनास गाडदान, श्याम तामाङ तीनै जना जनमुक्ति सेनाका संस्थापक । अँक दशरथ चन्द आश्रमका कार्यालय इन्चार्ज गणेश कर्माचार्य संग त सन्दर्भ सामाग्रीको खानी नै थियो । पश्चिम नेपालका क्रान्तिकारी बाबुकृष्ण शर्मा, कुँवर कल्लु सिंह, कमाण्डर रूपसिंह सिँजापती, गोपाल कर्माचार्य, जनक कर्माचार्य, गणेश

गुरुवाणी र रूपैडिया जाने टाँगाका खटखटाहटले गुड मर्निङ्ग । पहिरनै पहिचान । टुप्पी र दाहीले मान्छे छुट्टिने । गलामा पँहेला, राता, सेता, हरिया गम्छाले टाढाबाटै आस्थाको चिनारी ।

कर्माचार्य, गोपालबहादुर श्रेष्ठ, शेखर शर्मा, बदलुराम नेपाली, रामकृष्ण मानन्धर, मुलायम वेहना, घगडान आश्रम, दशरथचन्द आश्रम (रूपैडिया) अब ती सबै

पुरुषको धोती, लुङ्गी, सेरवानी, दौरा-सुखवाल, टोपी, महिलाको घुघट र बुका, सारी, चोली र फरिया पहिरनले बहुजातीय, बहुधार्मिकता झल्कने । छतमा फर-फराइरहेका पँहेला, राता र हरिया ध्वजा आस्था नारा घन्काइ रहेका । हरेक कुराले जिज्ञासा बढ्दै गएपुराना विश्वास भत्किँदै नयाँ बन्दै गए । सौँच फराकिलो हुँदै गयो । एकै ठाउँमा हिन्दु, मुसलमान, थारू, मधेसी, पहाडिया, आदिवासी, जनजाति कसरी आफ्ना मान्यता, विश्वास र सतमा हार्दिकतामा रमाउन सक्छन् ? यस्तो सद्भावको मनोविज्ञान के हो ?

नेपालगञ्जको गगनगञ्जस्थित बाबुकृष्ण शर्माको गोप्य थलो एक बिँडी फ्याक्टरी अगाडी म (लेखक) आफैँ

विस्मृतिका गर्भमा चिच्याहट
चस्मा अनसार समाज देखिन्छ । एउटा जिज्ञासाको उत्तर थाहा पाउने बित्तिकै अर्को थपिन्छ । नेपालगञ्जको आँगनमा बसेर चौतर्फी दृष्टि डुलाउँदा अनेकौं कुरा देखिन थाले । महान् कर्णाली सभ्यता र अवध संस्कृतिको संगम । महा विचरण कालमा पुर्खाहरूको आश्रयथलो- दनुवा ताल । थारू सभ्यताको केन्द्र । फैलिँदै, खुम्चिँदै, फेरि फैलिँदै र अतिक्रमित हुँदै गएको राजनीतिक भूगोल । लिखित इतिहासका पहिलो सहिद बाँकावीर (अछाम), महिला सहिद कोइली देवी थरुनी (राजापुर, बर्दिया), किसान संघर्ष, सहिद भीमदत्त पन्त (डँडेलधुरा) र कामी बुढा (रूकुम) । ओहो ! विस्मृतिका गर्भमा चिच्याइरहेका विषय उत्खनन गर्न पर्ने कति हो कति ?

इतिहासका पानामा । पश्चिमको आधुनिक इतिहासलाई न्याय गरिएको छैन । नारायणी नदी पूर्वका राजनीतिक कमिसार बिपी कोइरालालाई मात्र केन्द्र बनाइयो ।

क्रान्तिका सुप्रिम कमान्डर (डिक्टेटर) मात्रिका प्रसाद कोइराला, पश्चिमी कमिसार महेन्द्रविक्रम शाह र सैन्य कमान्डर ठाकुर पुरण सिंह खवासको खासै उल्लेख

(बाँकी पृष्ठ ५ मा)

सम्पादकीय

सुख्खाग्रस्त नरैनापुरलाई अवलोकन केन्द्र मात्र नबनाउ, संभावित अनिकालबाट बचाउ

यतिखेर बाँकेको दुर्गम र विकट क्षेत्र मानिएको नरैनापुरको नाम जताततै फिँजिएको छ । सरकारी अधिकारीहरू देखि लिएर सामाजिक संघ-संस्थाका जिम्मेवार प्रतिनिधीहरूले छलफल गर्नका लागि विशेष एजेण्डा नै बनेको छ । गाउँपालिकालाई सुख्खाग्रस्त क्षेत्र घोषणा गरेपछि गाउँपालिकाका अध्यक्ष इस्तियाक अहमद शाह आफ्नो क्षेत्रको प्रमुख मुद्दा सरोकारवाला निकाय तथा उच्च तहका नेता तथा अधिकारीहरूलाई बिभिन्न ज्ञापनपत्र मार्फत जानकारी गराउनमा व्यस्त छन् । स्थानिय, प्रदेश र केन्द्रिय तहमै नरैनापुरमा भएको खडेरीले गर्दा यो क्षेत्रका वासिन्दाहरू धेरै पीडामा रहेको कुरा भाइरल बनेको छ र घरीघरी यस क्षेत्रमा भएको सुख्खाग्रस्त अवस्थाले यहाँका नागरिकहरू खाद्यान्न अभावका कारण भोकमरीको चपेटमा पर्ने निश्चित भएको कुरा नरैनापुर अवलोकन गर्न जो कोहीले सरकार समक्ष उच्च प्राथमिकता दिएर वकालत गर्ने आशवासन दिँदै फर्किएका छन् ।

कतिपयका लागि नरैनापुरको सुख्खाग्रस्त अवस्था अवलोकनका लागि एउटा अवसर पनि भएको हुन सक्छ । सरकारको जिम्मेवार तहमा बसेका मन्त्री तथा उच्च अधिकारीहरूको समूहले नरैनापुरवासीको पीडा र मर्मलाई कति प्राथमिकताका साथ हेरेको छ, यसको नतिजा छिट्टै देखिने छ । स्थानिय सरकारका केही निकायहरूले सुख्खाग्रस्त क्षेत्र नरैनापुरवासीलाई खडेरीबाट राहत पुऱ्याउन डिप बोरिङ्गको व्यवस्था गर्न लागिएको छ भने करमा ८० प्रतिशत छुट दिने गाउँपालिकाले निर्णय गरेको छ । तर आशवासनको काम कति कार्यान्वयन हुन्छ जनताले मुल्यांकन गर्ने नै छन् ।

सुख्खाग्रस्त क्षेत्र घोषणा भइसकेपछि नरैनापुरका कतिपय स्थानिय हरू जिविकोपार्जनका लागि भारततिर पलायन भइसकेको अवस्था छ भने कतिपयलाई खाद्यान्न अभावले गर्दा अनिकालको शिकार हुने चिन्ताले सताएको छ । केही स्थानमा बोरिङ्गबाट सिँचाई गरेर धान रोपाई गरेता पनि खडेरीले गर्दा धान सुकेको कहालीलाग्दो दृष्यले गर्दा स्थानियहरू उराटिठएका छन् । यहि अवस्थामा नेपाल सरकारका अर्थमन्त्री जनार्दन शर्मा “प्रभाकर” ले नरैनापुरको सुख्खा क्षेत्रलाई देखेर मर्माहित हुँदै समस्याका बारेमा प्रधानमन्त्रीलाई जानकारी गराउने र तत्काल नरैनापुरवासीहरूलाई दिनुपर्ने राहातका लागि आफूले पूर्ण प्राथमिकताका साथ व्यवस्थापन गर्ने प्रतिवद्धता जनाएका छन् ।

अर्थमन्त्रीको यो प्रतिवद्धताले नरैनापुरका स्थानीयहरूमा केही आशा पलाएको छ । पीडित स्थानियहरूलाई सरकारका सम्बन्धित निकायहरूले भोकमरीमा पर्न देखि जोगाउन कुनै कसर राख्नु हुँदैन । नरैनापुरको यथार्थलाई बुझेर समस्यालाई समाधान गर्न जिम्मेवार निकायका नेता, कार्यकर्ता तथा प्रतिनिधीहरूले प्राथमिकताका साथ दायित्व निर्वाह गर्नु पर्दछ । प्रभावित क्षेत्रलाई अवलोकन केन्द्र मात्र नबनाई संभावित अनिकालबाट नागरिकहरूलाई बचाउन राज्यले परम् भूमिका निर्वाह गर्नुपर्दछ ।

संवाद/लोक कल्याणकारी सन्देश

जैविक विविधता, वन्यजन्तुहरूको संरक्षण तथा अध्ययन, अनुसन्धानमा सक्रिय बन्दै एनटीएनसी बर्दिया आ.व. २०७८/०७९ मा भन्डै ७ करोड रुपैयाँ खर्च

राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोष (एनटीएनसी) ले २०५२ साल देखि निरन्तर बर्दियाको ठाकुरद्वारामा बसेर जैविक विविधता, वन्यजन्तुहरूको संरक्षण तथा अध्ययन, अनुसन्धान कार्य गरिरहेको छ। बाँके, बर्दिया सहित लुम्बिनी र कर्णाली प्रदेशका विभिन्न जिल्लालाई लक्षित गरी एनटीएनसीले काम गर्ने गर्दछ। गत आर्थिक वर्षमा मानव वन्यजन्तु द्वन्द्व न्यूनिकरण, चोरी शिकार नियन्त्रण र बाघ तथा आहाराजन्य प्रजातिको अध्ययन, अनुसन्धानमा बढी समय खर्चिएको एनटीएनसीले जनाएको छ। गत आर्थिक वर्ष २०७८/०७९ मात्र भन्डै ७ करोड रुपैयाँ खर्च भएको छ। यसै सिलसिलामा पत्रकार प्रेम विश्वकर्मांले राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोष, बर्दियाका कार्यालय प्रमुख डा. रविन कडरिया सँग गरेको कुराकानीमा आधारित केही अंश :-

➤ **राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोष एनटीएनसी (नेशनल ट्रस्ट फर नेचर कन्जरभेसन) ले के काम गर्छ ?**
- राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोष नेपाल सरकारबाटै स्थापित संस्था हो। यसको

राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोष, बर्दियाका कार्यालय प्रमुख डाक्टर रविन कडरिया

बेगलै ऐन छ। त्यस अन्तर्गत रहेर हामीले नेपाल भरी विशेष गरेर जैविक विविधताको संरक्षण, यसको अध्ययन, अनुसन्धान गर्छौं। हामी बर्दियामा भन्डै २०५२ सालदेखि बसेर बर्दियाको वन्यजन्तु संरक्षण, यसको अध्ययन, अनुसन्धानमा लागि राखेका छौं।
➤ **यसको कार्यक्षेत्र कहाँ-कहाँ छ ?**
- अब राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोष (बर्दिया

संरक्षण कार्यक्रम) को खास पहिले कार्यक्षेत्र भनेको बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्ज, यसको मध्यवर्ति क्षेत्र र यसका नजिक भएका वन क्षेत्रमै प्राथमिकता दिई रहेका थियौं भने अहिले हामीले बाँके राष्ट्रिय निकुञ्ज र यसको मध्यवर्ति क्षेत्रसँगै लुम्बिनी प्रदेश, कर्णाली प्रदेश, आवश्यकता परेको खण्डमा सुदूरपश्चिम प्रदेशमा समेत वन्यजन्तुहरूको उद्धार, वन्यजन्तु

हरूको गैर व्यापार नियन्त्रणका लागि सहयोग गर्ने काम पनि हामीले गरिराखेका छौं।
➤ **गत आर्थिक वर्ष २०७८/०७९ मा यहाँको बजेट, कार्यक्रम कार्यान्वयनको स्थिती कस्तो रह्यो ?**
- राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोषले काम गर्ने भनेको दातृ निकाय (डोनर) मा आधा-

रित साभेदारी (पार्टनरशिप) रुपमा मिलेर र हाम्रो नेपालमा भएको निकुञ्ज, मध्यवर्ति क्षेत्र, उपभोक्ता समितिहरू, सीबीएपीयु (चोरी शिकार नियन्त्रण युवा परिचालन अभियान सञ्जाल) हरूसँग मिलेर हामीले कार्यक्रमहरू संचालन गर्छौं।

हामीले विगतको वर्षमा बढी जसो चोरी शिकार नियन्त्रण युवा परिचालन अभियानलाई सहयोग, मानव वन्यजन्तु बिच द्वन्द्व बढी भएको कारणले गर्दा यो द्वन्द्वलाई कसरी न्यूनिकरण गर्न सकिन्छ, भनेर विशेष गरेर बाघलाई प्राथमिकता दिई “ब्यवहार परिवर्तन अभियान कार्यक्रम” मा १९ वटा उपभोक्ता समितिबाट १९ जना युवाहरूलाई ल्याएर ती युवाहरूले टोल-टोलमा “ब्यवहार परिवर्तन अभियान कार्यक्रम” चलाउनु भयो।

३ सयको हाराहारीमा भएका सेसनमा १० हजार जना जति स्थानीयहरू सहभागी हुनुभएको छ। बाघा, बंगुरका लागि साढे २ सय भन्दा बढी सुरक्षित खोर निर्माण गर्नका लागि सहयोग, ३ सय भन्दा बढी किसानहरूलाई आयआर्जनका लागि बैकल्पिक खेती (वन्यजन्तुले नखाने वाली) कागती, मेन्था, बेसारमा पनि सहयोग (बाँकी पृष्ठ ५ मा)

माइरसले भेदभाव गर्दैन, हामीले पनि नगर्ौं

जुनसुकै जात, धर्म, लिङ्ग, क्षेत्र, उमेर वा वर्णका मानिसहरूलाई
कोभिड-१९ संक्रमण हुनसक्छ

कोभिड-१९ संक्रमितलाई अपहेलना र भेदभाव नगर्ौं

कोभिड-१९ संक्रमण भएर आइसोलेसनमा बसिरहनुभएका हाम्रा
आफन्त र छिमेकीहरूको नजिक जान नमिले पनि टाढैबाट

माया र हौसला बाडौं

इलुमिनेट नेपाल मिडिया सेन्टर
(Illuminate Nepal Media Center)

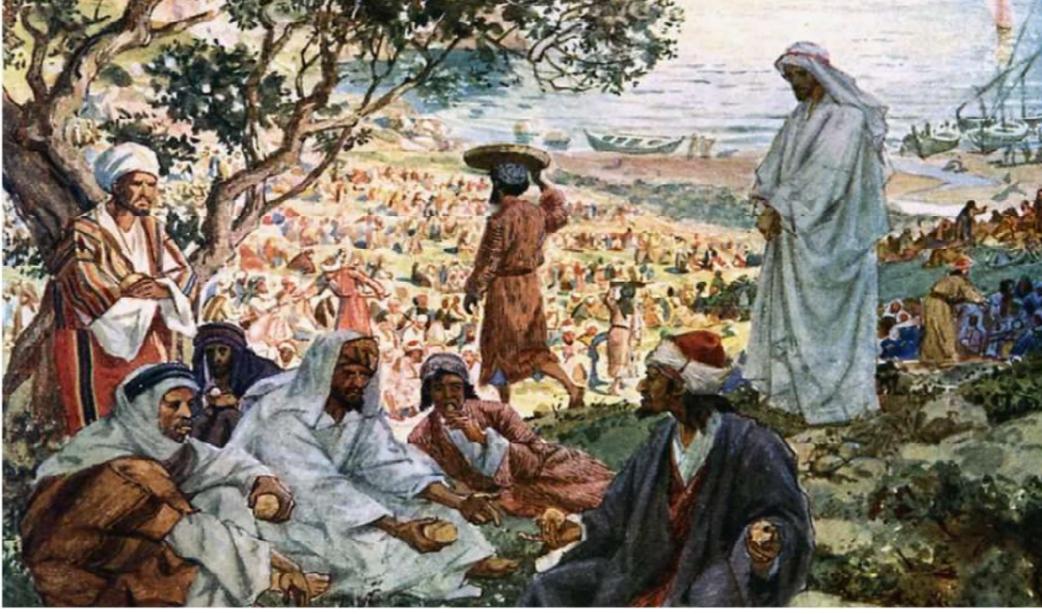
नेपालगन्ज उपमहानगरपालिका - १० सोफियाटोल, बाँके
(सम्पर्क नंबर : ०८१-५२४९७२)

इलुमिनेट नेपाल मिडिया सेन्टर
(Illuminate Nepal Media Center)

द्वारा जनहितमा जारी सन्देश

धारावाहिक जीवन दर्शन

येशूले पाँच हजारलाई खुवाउनु भएको

१. यी कुरापछि येशू गालील, अर्थात् तिबेरियास समुद्रको पारिपट्टि जानुभयो ।
२. अनि एउटा ठूलो भीड उहाँको पछि लाग्यो, किनभने उहाँले रोगीहरूमाथि गर्नुभएका चिन्हहरू तिनीहरूले देखेका थिए ।
३. येशू डाँडामाथि जानुभयो, र आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ बस्नुभयो । ४. यहूदीहरूको चाड, अर्थात् निस्तार-चाड नजिक थियो ।
५. तब येशूले आफ्ना चारैतिर हेर्दा एउटा ठूलो भीड आफूकहाँ आइरहेको देखेर फिलिपलाई भन्नुभयो, “यिनीहरूलाई खुवाउनका निम्ति हामीहरूले कहाँबाट रोटी किन्ने ?” ६. उहाँले तिनको जाँच गर्नलाई यो भन्नुभएको थियो, किनभने उहाँले जे गर्न लाग्नुभएको थियो, सो उहाँलाई थाहा थियो ।

७. फिलिपले उहाँलाई जवाफ दिए, “प्रत्येकले अलि-अलि पाए तापनि दुई सय चाँदीका सिक्काको रोटीले तिनीहरूलाई पुग्नेछैन ।”

८. उहाँका चेलाहरूमध्ये एक जना, सिमोन पत्रुसका भाइ अन्ड्रियासले भने, “यहाँ एक जना टिटो छ, त्यससँग जौका पाँच रोटी र दुई माछा छन् । तर यति धेरैका निम्ति यतिले के पुग्ला ?”

९. येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई बस्न लाओ ।” त्यहाँ धेरै घाँस भएको चउर थियो । तब प्रायः पाँच हजार पुरुषहरू त्यहाँ बसे । ११. तब येशूले रोटी लिनुभयो, र परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुभएपछि बस्नेहरूलाई बाँडिदिनुभयो, र त्यसै गरी माछा पनि बाँडिदिनुभयो । तिनीहरूले चाहेजति

खाए । १२. अनि जब तिनीहरूले भरपेट खाए, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “उब्रेका टुक्राहरू बटुल, र केही नष्ट नहोस् ।” १३. खानेहरूले उबारेका जौका ती पाँच रोटीका टुक्राहरू तिनीहरूले बटुले र बाह्र डाला भरे ।

१४. यसकारण उहाँले गर्नुभएको यो चिन्ह देखेर ती मानिसहरूले भने, “संसार मा आउने अगमवक्ता साँच्चै उहाँ नै हुनुहुँदो रहेछ ।” १५. तिनीहरू आएर उहाँलाई बलजफतीसँग लगी राजा बनाउन खोज्दैछन् भन्ने थाहा पाएर येशू फेरि एकैले डाँडामा जानुभयो ।

येशू पानीमाथि हिँड्नुभएको

१६. साँझ परेपछि उहाँका चेलाहरू समुद्रतिर गए । १७. र डुंगामा चढेर तिनीहरू

समुद्र पारि कफर्नहमतिर जान लागे । त्यस बेला अँध्यारो भएको थियो, र येशू अँभसम्म तिनीहरूकहाँ आउनुभएको थिएन । १८. अनि ठूलो बतास चलेकोले, समुद्रको छाल उर्लन लाग्यो ।

१९. पाँच-छ किलोमिटर डुंगा खियाएर गाएपछि तिनीहरूले येशूलाई समुद्रमाथि हिँडेर डुंगाको नजिक आइरहनुभएको देखे, अनि तिनीहरू डराए । २०. तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म हूँ, नडराओ ।” २१. तिनीहरूले उहाँलाई खुसीसाथ डुंगामा राखे, र तिनीहरू गइरहेको ठाउँमा डुंगा तुरुन्तै आइपुग्यो ।

२२. समुद्र पारि रहेको भीडले भोलिपल्ट त्यहाँ एउटा मात्र डुंगा देखे । तिनीहरूलाई थाहा थियो, कि येशू आफ्ना चेलाहरूसँग डुंगामा चढ्नुभएको थिएन, तर उहाँका चेलाहरू मात्र गएका थिए ।

२३. तब तिबेरियासबाट अरू डुंगाहरू त्यस ठाउँको नजिक आए, जहाँ प्रभुले धन्यवाद चढाएपछि तिनीहरूले रोटी खाएका थिए । २४. येशू र उहाँका चेलाहरू त्यहाँ नहुनुभएको थाहा पाएर ती मानिसहरू येशूलाई खोज्दै डुंगाहरूमा चढेर कफर्नहममा गए ।

(स्रोत :- पवित्र धर्मशास्त्र बाइबल, (यूहन्ना ६ : १ - २४)

नरैनापुरमा ...

मिश्रा, ४ का वडाध्यक्ष मनोज शर्मा, ५ का वडाध्यक्ष कृष्ण मौर्य लगायतको टोलीले नेपाल भारतको सीमासम्म स्थलगत निरीक्षण गरेको थियो ।

कार्यक्रममा पर्याप्त पानी नपर्दा नरैनापुरमा जेन्तेन १५ प्रतिशत मात्रै रोपाईं भएको र सो पनि पछि सुकेर काम नलाग्ने भएको नरैनापुर ५ का वडा अध्यक्ष कृष्ण चन्द्र मौर्यले अर्थमन्त्रीलाई जानकारी गराएका

थिए । अधिल्लो वर्ष पनि धान भित्र्याउने बेला बेमौसमी वर्षाले धान नष्ट भएको र यो वर्ष त रोपाईं नै गर्न नपाएकाले नरैनापुरमा अनिकाल पर्ने वडाध्यक्ष मौर्यको भनाई थियो । वर्षा नभएर शत-प्रतिशत सुख्खा भएपछि यस अधि गाउँ कार्यपालिकाको बैठकले पालिका लाई सुख्खा क्षेत्र घोषणा गरि ८० प्रतिशत करमा छुट दिने निर्णय गरेको थियो । जिल्लाकै सबैभन्दा दुर्गम र पिछडिएको मानिने नरैनापुरका अधिकांश किसान हरेक वर्ष आकाशे

पानीको भरमा खेती गर्दै आएका छन् । नरैनापुरमा तीन हजार सात सय हेक्टर खेती योग्य जग्गा रहेकोमा २६० हेक्टरमा मात्र डिप बोरिङ्ग बाट सिँचाई सुविधा छ । यस वर्षमा लामो समयदेखि वर्षा नहुँदा सिँचाईका भूमिगत जलस्रोत सुकेको गाउँपालिकाले जनाएको छ ।

नरैनापुरमा सुख्खा क्षेत्रको अवस्था बारे बुझ्न प्रदेश र संघीय सरकारका भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात मन्त्री, युवा तथा खेलकुद मन्त्रीले पहिल्यै निरीक्षण गरिसकेका थिए ।

भावना/गजल

खुशी बनाउन जानिँ

एउटालाई दुःखी बनाएर अर्कोलाई खुशी बनाउन जानिँ
त्यसैले त बनावटी कसैलाई साख्खै आफ्नो ठानिँ !!
अरुको कुरा काटेर हिँड्नेहरूले आफुलाई चिन्नुपर्छ
जुनदिन आफुलाई पढ्न सक्नुहुनेछ त्यो दिन हृदय
देखि आत्मा संग माफी माग्न बाध्य हुनुपर्छ !!
एउटालाई रुवाएर अर्कोलाई खुशी बनाउन जानिँ
त्यसैले त बनावटी कसैलाई साख्खै आफ्नो ठानिँ !!
राम्रो नराम्रो छुट्याउन नसक्नु आफ्नो भूल हो
कोटियाँ किचडसंग संघर्ष गरेर फुले कमलको फुल हो
एउटालाई दुःखी बनाएर अर्कोलाई खुशी बनाउन जानिँ
त्यसैले त बनावटी कसैलाई साख्खै आफ्नो ठानिँ !!

तारा रोकाया
नेपालगन्ज - ४, बाँके

के तपाईंको ठाउँमा

कुनै सार्वजनिक कार्यक्रम, समा-समारोह, सार्वजनिक
सुनुवाई, तालिम-गोष्ठी, छलफल
अन्तरक्रिया भईरहेको छ ?

छ भने हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् । तपाईंको
उद्देश्य पुरा गर्नलाई हामी पनि सामोदार बनी
रेडियो

मनिङ्ग स्टार ९० मेगाहर्जमा प्रत्यक्ष
(लाइभ) जोड्ने छौं ।

सम्पर्क फोन नम्बर : ०८१-५२६९९५, ०८१-५२०१५२

इमेल : radioms90@gmail.com

बाँकी अंश ...

आइना

भएन । प्रजातान्त्रिक कांग्रेसको नेतृत्वमा पश्चिमको आन्दोलन सशक्त र सशस्त्र रह्यो । त्यति बेला साहित्यकार नयनराज पाण्डेको बसाई नेपालगन्ज नै थियो । शारदाकालीन साहित्यकार इन्द्रमणि मानव, कथाकार नन्दराम लम्साल, गायक एवं गीतकार प्रेमप्रकाश मल्ल, कथाकार सनत रेग्मी, महेन्द्र शाहीसंग सम्पर्क, हार्दिकता

भइसकेको थियो । वी. विकास र आरिफ माडसावसँग भेट हुन पाएन । सानातिना साहित्यिक कार्यक्रम गथ्र्यौं । भेरी साहित्यिक संस्थाको अगुवाइमा पहिला भव्य साहित्यिक कार्यक्रम हुन्थे नै । स्थापित साहित्यकार मानव, लम्साल र रेग्मी बीच सिर्जनाकालको (सिर्जना साहित्यिक पत्रिकाको सम्पादन/प्रकाशन) हार्दिकता थिएन ।

उर्दुको मुसायाराले (कवि गोष्ठी) नेपालगन्जमा विशेष महत्व राखे । पन्चायत

कालमा सरकारद्वारा सायरहरूलाई (कवि) काठमाण्डौ लाने चलन थियो । उर्दु साहित्यमा गजल विधा नै प्रमुख भए पनि ती साहित्यिक भन्दा धार्मिक (नाद) ज्यादा हुन्थे । अधिकांश सायरका वाचनमा हिन्दुस्तानी वा पाकिस्तानी सायरका कपी भल्कन्थे ।

पञ्चायत कालमा “राष्ट्रभक्तिका” सायरी तरुनुम (लयात्मक) हुन्थे । बज्म-ए-अदव अदव आपसमा विभाजित गुल्जारे अदव र बज्मे अदव थियो । मोहमद युनुस, अब्दुल लतफ सौक र मोहम्मद अमिन ख्याली पछिल्ला कालका अगुवा भए । अतः त युनुस, ख्याली पनि बितिसके । पछिल्लो ठूलो मुसायरा मुरलीको सम्भनामा भएको थियो । प्रकाश राजापुरीको सन्चालन, पारस भ्रमर र प्रेमप्रकाश मल्लको उपस्थिति ले उर्दु, हिन्दी, नेपाली र अवधिको संगम बनायो । त्यो मुसायराको छाप ज्यादै प्यो ।

नेपाल बहुभाषिक, बहुसांस्कृतिक, बहुधार्मिक देश हो । नेपाली शब्दमाथिको एकाधिकार खसभाषीहरूको मात्रै हुनु हुँदैनथ्यो । अन्य भाषा, क्षेत्र, संस्कृतिले पनि आत्मसात गराउन सक्नुपर्छ, तब मात्र आन्तरिक र वाह्य राष्ट्रियता मजबुत गराउन सकिन्छ भन्ने आत्माले स्विकार्यो । त्यसले बहुभाषिक साहित्यिक गोष्ठीको परि कल्पना गरायो । जहाँ मानवबस्ती छ, त्यहाँ मौलिक भाषा, संस्कृति र साहित्य हुन्छ । ती लिखित/अलिखित दुवै हुन सक्छन् । हरेक आमाले सन्तान सुताउँदाका लोहरी गीत वा पुर्खाका कथा सन्तानलाई सुनाएका हुन्छन् । ती श्रुति साहित्य बनेर पुस्तान्तरण भइरहेको हुन्छ ।

साहित्यको गम्भीर पाठक र राजनीतिमा सक्रिय रहेकाले पुस्तकालय नियमित जान्थे । साहित्य र अध्ययन केन्द्र महेन्द्र पुस्तकालयको (प्रेम पुस्तकालय) व्यवस्थापनमा सीमा, समस्या र आग्रह थिए । नयाँ पहाडिया, कम्युनिस्ट र मुस्लिमलाई त्यहाँ अघोषित प्रतिबन्ध नै

थियो । मित्र राजेन्द्रको पहलमा पुस्तकालय कार्यकारिणीमा प्रवेश मिल्यो ।

दिमागमा काउसो सल्केपछि ज्ञानी, विद्वान् र शिक्षितसँग नजिकिन मन लाग्छ । हरेक मान्छेसँग अद्भूत ज्ञान रहेकाले ऊ अरूलाई दीक्षा दिन सक्छ । आग्रहबाट लतारिएनौ र नायकको आभाबाट पनि मुक्त भयौं भने संकीर्णताबाट जोगिन सकिन्छ । जिज्ञासाले नित्य नयाँ बन्न हौस्याउँछ । तब आफ्नै ज्ञान र सूचनालाई पनि नयाँ सन्दर्भमा फेरि जाँच-पडताल गर्न थालिँदो रहेछ । नेपालगन्ज स्वयं एउटा महाकाव्य र एन्थ्रोपोलोजीको विश्व-विध्यालय हो ।

केही तथ्यमा नेपालगञ्ज

- कम्युनिष्ट पार्टीको पहिलो सचिव रूप सिंह सिजापति हुन् । पश्चिम नेपालमा २००८ मा गठनभएको पहिलो शाखा हो । सिंह २०१५ को संसदिय क्षेत्र ६३ बाट उम्मेदवार बनेर ७ सय ६६ मत प्राप्त गरेका थिए भने बिजेता नेपाली कांग्रेसका ललितचन्दले ७ हजार २ सय २३ मत प्राप्त गरेका थिए ।

- नेपालगञ्जका कुँवार कल्लु सिंह कलकत्तामा भएको नेपाली कांग्रेसको संयुक्त पहिलो महाधिवेशनले (२००६ चैत्र २७, २८ २९) निर्वाचित केन्द्रिय सदस्य । तर उनलाई जनकपुरमा सम्पन्न (२००९ जेठ १०, ११, १२) सम्मेलनमा पश्चिम नेपालको किसान संघर्षको वकालत गरेको र पार्टी सहभागी हुनुपर्छ भनेकोमा कम्युनिष्ट भन्दै हलबाट निस्कासन गरेर गिरफ्तार गरियो ।

- राष्ट्रिय कांग्रेसको पहिलो नेतृत्व योगेश्वर मिश्र । उनले २०१५ सालको चुनावमा स्वतन्त्र उम्मेदवारी दिएर १ हजार १ सय ४९ मत पाए ।

- पहिलो पत्रकार सर्वज्ञमान श्रेष्ठ । उनी पोष्टमाष्टर साथै पत्रकारिता पनि जिम्मेवारी थियो । हुलाकमा कलकत्ताबाट

आएको धनेश्वर शर्माको पार्सल एकदिन खुलेपछि क्रान्तिकारी साहित्य भेटेपछि शर्मासंग नजिक गरायो ।

- धनेश्वर शर्माको नाममा सक्रिय बाबुकृष्ण शर्माकै नेतृत्वमा पश्चिमको प्रजातान्त्रिक कांग्रेसले सक्रियता पायो । संगठनमा गरम दल र नरम दल हुन्थे । उनको गोप्य थलो गगनगंजमा हाल बिँडी फ्याक्ट्रीको पुरानो घर हो । पछि सिवी सिंह, राजेश्वरी प्रसाद उपाध्यायहरूको पनि कार्य क्षेत्र बन्यो ।

- नेपालगञ्जमा सरकारी नजर र दबाब बढेपछि रूपेडियामा अशफौलाल भुजुवाको घरमा दशरथचन्द्र आश्रम खुल्यो । त्यसका शाखा पूर्वमा मझगाउँ र पश्चिममा कतरनियाघाट थियो । आन्दोलनकारी किसान र क्रान्तिकारी वीचको मिलन आश्रममा हुन्थ्यो ।

त्यहाँ नेहरू, गान्धी, लोहिया, राहुल सांकृत्यायन, मार्क्स, लेनिनका पुस्तक पढिन्थे । हरेक बिहानी भण्डाको परेड सलामी दिइन्थ्यो भनेर कार्यालय इन्चार्ज गणेश कर्माचार्यले भनेका हुन् । आश्रमको भण्डा परेड सलामी गीतमा :

**ए मा म'भ को दे बरदान,
समझ सके हम उन के चाले
ले उनको पहिचान
जिन्हो ने हम को दिन बनाकर
बढाए अपने सान**

- नेपाली कांग्रेसको पहिलो सभापति सर्वज्ञमान श्रेष्ठ वा गोपालबहादुर श्रेष्ठ भनेर अँभै निकयौल कांग्रेसले गर्न नसकेपनि मेरो अध्यक्षले कुँवर कल्लु सिंह हुन् भन्छ ।

- कांग्रेसको पहिलो संगठनमा कुँवर कल्लु सिंह, धनेश्वर शर्मा, गोपालबहादुर कर्माचार्य, खड्गबहादुर सिंह, भगवति कुर्मी, गोपालबहादुर श्रेष्ठ, जलालुद्दिन अन्सारी रहेका थिए । क्रमशः

जैविक

गर्दै आईरहेका छौं । बर्दिया र बाँकेको उत्तरी मध्यवर्ति क्षेत्रमा जहाँचाही चुरे क्षेत्र छ । यहाँ पर्यटन त्यति विकास हुन सकेको छैन । त्यो ठाउँमा ट्रेकिङको विकास गर्न सकिन्छ भनेर शुरुमा १९ वटा होमस्टे (घरवास) हूँ स्थापना गरेका छौं । स्थानीय समुदायले चलाई राख्नुभएको छ । यो ट्रेकिङका लागि ७ दिन लाग्छ र, चार/चार घण्टाको फरकमा होमस्टेहरू छन् ।

ती होमस्टेहरूको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने, होमस्टे घरका कोठा, भान्साको सुधार गरेर पर्यटकलाई बस्न लायक बनाएका छौं । यसमा स्थानीय समुदायसँग हातेमालो गरिएको छ । त्यस क्षेत्रका महिलाहरूलाई लक्षित गरी उनिहरूको आर्यआर्जनमा सहयोग पुनेगरी बचत तथा ऋण कार्यक्रम मा सामेल गरिराखेका छौं । यसैगरी हात्तिलाई बस्तीमा छिर्न नदिन निर्माण गरिएको ३० किलोमिटर विद्युतीय तार बारहरूको मर्मत सम्भारका लागि आवाश्यक पर्ने सामग्रीहरूमा सहयोग गरि रहेका छौं । यसमा स्थानीय समुदायहरूले पनि श्रमदान गर्नुहुन्छ । भन्डै ३ वटा जति बाघको उद्धार गरिएको छ ।

त्यसैगरी बैतडी देखि चित्तवाको उद्धार गरिएको छ भने केही गोहीहरूको पनि विभिन्न ठाउँबाट उद्धार भएको छ । कुनै ठाउँमा बाघ निस्किरहेको छ, भने क्यामेरा प्रविधिबाट नियमित निगरानी गरी स्थानीय प्रशासन, निकुञ्ज, डिभिजन वन कार्यालयहरूलाई आवाश्यकता अनुसार प्राविधिक सल्लाह पनि दिईरहेका छौं ।

गत आर्थिक वर्षमा बाघ गणना पनि भयो । नेपालको बाघ गणनामा बर्दिया, बाँके कम्प्लेक्समा प्राविधिक र लजिस्टिक हिसावले सहयोग गरेका थियौं । बर्दियामा गैडा अनुगमन चलिआएको छ । त्यसलाई पनि प्राविधिक रूपमा सहयोग गरिरहेका छौं । बर्दियामा भन्डै १२० वटा भन्दा बढी हात्ति छन् । त्यसमध्ये पनि १० वटा जति समस्या ग्रस्त, अलिकति एकला हात्तिहरू छन् । तिनको पहिचान पनि गरेका छौं । भन्डै १७ जना य'वाहरूलाई आयआर्जन साग जोड्न सहयोग गरिरहेका छौं ।

विगतका वर्षहरूमा २ हजार ४ सय युवाहरू आबद्ध हुनुहुन्थ्यो भने गत आर्थिक वर्षको तथ्यांक अनुसार भन्डै ३ हजार ३ सय जना जति युवाहरू बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्ज को मध्यवर्ति क्षेत्रमा चोरी शिकार नियन्त्रण युवा परिचालन अभियानमा आबद्ध भएर काम गरिरहनु भएको छ । यसको अलवा हामीले बाघ तथा वन्यजन्तु संरक्षण सम्बन्धीका गोष्ठीहरू सञ्चालन गर्ने लगायतका नियमित क्रियाकलापहरू भइरहेका छन् ।

➤ यहाँले दातु निकायको कुरा गर्नु भयो । कोभिडपछि दातु निकायहरू घटे भनेर विश्लेषण भईरहेको सुनिन्छ ? गत आ.व.मा कति बजेट थियो ?

- यसो छ, हाम्रो हिसावले गर्दा हाम्रो दातु निकायका कार्यक्रमहरू बढेकै छन् । किनभने हाम्रो अन्तर्राष्ट्रिय पार्टनरहरू दुई किसिमका हुनुहुन्छ । एउटा चाही उहाँहरूले नै प्रस्ताव गरेर काम गर्न प्यो भन्नुहुन्छ, हामी उहाँहरूसँग मिलेर काम गर्छौं ।

आर्को चाही उहाँहरूले प्रस्ताव आब्हान गर्नुहुन्छ, र त्यसमा हामीले फिल्डमा आधारित प्रस्तावनाहरू पेश गरेर काम गरि राखेको अवस्था छ । गत वर्ष हाम्रो भन्डै ७ करोड रुपैयाँ विभिन्न क्रियाकलाप, प्रशासनिक रूपमा खर्च भएको छ र यो वर्ष पनि यही हाराहारीका कार्यक्रम, बजेट हामी सित रहेको छ ।

➤ भनेपछि यहाँहरूको राजस्वमा योगदान हुन्छ की हुँदैन ?

- यो काम निकुञ्जबाट हुने भएकाले हाम्रोबाट हुँदैन । तर अन्नपूर्ण, मनास्लु, गौरीशंकर संरक्षण क्षेत्र, काठमाडौंको सदर चिडिया खानाको राजस्व उठाउने दायित्व नेपाल सरकारले दिएको छ ।

➤ तपाईंहरूलाई नेपाल सरकारको बजेट कार्यक्रम आउँछ, आउँदैन ?

- त्यसरी ट्याबकै आउने भन्ने हुँदैन । तर कहिलेकाहीँ सहकार्यहरू गरिराखेका छौं । सरकारी कार्यालयलाई हामीले यहाँबाट बजेट पनि दिन्थौं । तर सहकार्य गरेर गर्न सकिन्छ, विशेष गरेर हामी मध्यवर्ति क्षेत्र, सामुदायिक वन, उपभोक्ता समितिमै केन्द्रित हुन्छौं । हाम्रो राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोषको कुरा गर्दा सिधै लिन पनि गाह्रो हुन्छ र दिन पनि गाह्रो हुन्छ ।

➤ अब अन्त्यमा, निकुञ्ज वरपरका क्षेत्रमा होस् वा आम नागरिक जो कसैलाई समस्या परे, गुनासो गर्नु परे कसरी गर्ने ?

- राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोषको सम्बन्धमा सिधै हामीलाई नै सम्पर्क गर्न सक्नुहुन्छ । हामी वेबसाइट, फेसबुकमा पनि छौं । कार्यालय प्रमुखको सम्पर्क नम्बर ९८५८०२५१०७ रहेको छ । हामीले काम गरिरहेका समुदाय, उपभोक्ता समितिका अध्यक्ष ज्यूहरू मार्फत पनि कुराहरू पठाउन सकिन्छ ।

यसका साथै निकुञ्जमा निकुञ्ज कार्यालय, वनमा डिभिजन वन कार्यालय वा मातहतका कार्यालयमा सम्पर्क, समन्वय गर्न सकिन्छ । हामीले पनि संयुक्त साभे-दारीमा नै काम गर्ने हो ।

(गुडन्यूज खबर डटकम)

राजनीतिका

बुझ्ने पनि गरेका छन् । त्यति मात्रै होइन घिमिरेलाई समाज र राजनीतिमा सक्रिय भई बफादार, इमान्दार कार्यकर्ता भई खटिने, लाने जिम्मेवार ब्यक्तिका रूपमा पनि चिन्ने र बुझ्ने गरेका छन् ।

समाजसेवा र राजनीतिक सक्रियता, चिन्तनकै कारण ९ वर्षको कलिलै उमेरमा २०४५ सालमा नेपाल विद्यार्थी संघको सदस्यता लिई त्यसमा काम गरे । २०४८ सालको आम निर्वाचनमा माइकिङ्ग, प्रचार प्रसारको मुख्य भूमिकामै रहे । २०४९ सालमा नेपाल विद्यार्थी संघ मावि इकाई अध्यक्ष, स्थानीय निर्वाचनको प्रचारक भई पार्टीका उम्मेदवारलाई जिताउन सक्रिय भूमिका निर्वाह गरे ।

२०५४ सालमा नेबि संघ उच्च मावि इकाइको अध्यक्ष, स्थानीय निर्वाचनको प्रचारक, २०५६ सालमा नेबि संघ जिल्ला सदस्य आम निर्वाचनको प्रचारक भई पार्टीलाई जिताउन सक्रिय भूमिका निर्वाह गरे । २०५७ सालमा महेन्द्र बहुमुखी क्याम्पस नेपालगन्जको स्वविद्यु सदस्य निर्वाचित भई प्रवक्ताको जिम्मेवारी पाई नियुक्त भए । २०५८ देखि २०६१ सम्म प्रतिगमन विरुद्धका आन्दोलनमा तत्कालीन पार्टी सभापती स्वर्गीय गिरिजा प्रसाद कोइराला, तत्कालिन

महामन्त्री सुशील कोइराला, नेबि संघ अध्यक्ष गुह घिमिरे, उपाध्यक्ष महेन्द्र शर्मा सहित देश दौडाहामा हिँडे । २०६१/०६२ सालको जन आन्दोलन २ मा सहभागी एवम् घाइते एवम् थुनामा समेत परे । र २०६३ सालमा यमनाथ घिमिरेले नेपाली कांग्रेसको क्रियाशील सदस्यता प्राप्त गरे ।

२०६४ सालको आम निर्वाचनमा नेपाली कांग्रेसको मुखपत्रकै रूपमा सक्रिय रूपमा प्रमुख मिडिया प्रचारकको भूमिका निर्वाह गरे । २०६४ देखि २०७४ सम्म नेपाल प्रेस युनियन बर्दियाको उपाध्यक्ष हुँदै नेपाल पत्रकार महासंघ बर्दिया जिल्ला उपाध्यक्ष समेत बन्न सफल भए । त्यसपछि २०७० सालको संविधान सभा निर्वाचनमा पनि नेपाली कांग्रेसको प्रमुख प्रचारक नै भएर स्थानीय रूपमा काम गरे ।

२०७४ सालको संविधान सभा निर्वाचन मा नेपाली कांग्रेस बर्दिया क्षेत्र नम्बर १ मा प्रमुख प्रचारक भएर नै काम गरे । र २०७८ को चौधौँ महाधिवेशनबाट पार्टीको क्षेत्रीय प्रतिनिधिमा निर्वाचित भए । भर्खरै सम्पन्न स्थानीय तह निर्वाचन २०७९ मा पनि यमनाथ घिमिरेले पार्टीको कामलाई पहिलो प्राथमिकता दिई आफुले पाएको जिम्मे-वारीलाई दृढता, कुशलतापूर्वक सम्पन्न गर्न सफल भए । राजनीतिमा लागिरहँदा यमनाथ घिमिरेलाई केही अवसर पनि आए । कति सफल भए, कति सफल हुन सकेनन् । धेरै

मध्येको एक स्थानीय तह निर्वाचन २०७९ पनि एक हो । गुलरिया नगरपालिकाको नगरप्रमुखका लागि सिफारिस भएका ११ जना मध्ये यमनाथ घिमिरेको नाम पनि सिफारिस भएको थियो । त्यो सफल हुन सकेन । र पनि पार्टीलाई जिताउन कुनै पनि कसरत आफ्नो तर्फबाट कमी हुन नदिई सके जति पार्टीको काममै लागे ।

पार्टीले खटाएको ठाउँमा गएर जिम्मे-वारी पुरा गरे । यस्तै आगामी मंसिर ४ गते हुन गईरहेको प्रतिनिधि सभा र प्रदेश सभा निर्वाचनको योग्य उम्मेदवारका रूपमा नेपाली कांग्रेस पार्टीले यमनाथ घिमिरेलाई ठानेको छ । प्रतिनिधि सभाका लागि उनको बर्दिया क्षेत्र नम्बर १ मा चर्चा चलेपनि टुंगो भने अँभै लागी नसकेको घिमिरेले बताए ।

यमनाथ घिमिरे भन्छन्, “पत्रकारिता कर्म गरी खाने एउटा पेशा हो । राजनीति, समाज सेवा निशुल्क रूपमा गरिने स्वयंमसेवी सेवा हो ।” पत्रकारिताबाट आफु अब विस्तारै राजनीतिमा होमिसकेकाले यसैलाई बलियो बनाएर लैजाने आफ्नो भावी योजना रहेको घिमिरेले बताएका छन् ।

घिमिरे अगाडी थप्छन्, “अब र राजनीतिबाट बर्दियाली जनताको सेवा र विकास गर्ने तिब्र चाहाना छ, जननिर्वाचित सांसद भई जनताको सेवा र बर्दियामा जनसमृद्धि ल्याउने आगामी योजना हो ।”

गर्मी एवं वर्षातको समयमा लामखुट्टेबाट सर्ने रोगबाट बचौ ।

औलो (मलेरिया), डेंगी ज्वरो, कालाजार, जापानिज इन्सेफलाइटिस जस्ता संक्रामक रोग लामखुट्टेको टोकाईबाट हुने गर्दछ ।

- भुल लगाएर सुत्ने,
- पूरा शरीर ढाक्नेगरी लुगा लगाउने,
- शरीरका खुला अंगमा लामखुट्टेको टोकाईबाट बच्ने मलहम लगाउने,
- घरको झ्याल तथा ढोकामा जाजली राख्ने,
- घर वरीपरी, बगैचा र सार्वजनिक स्थानमा पानी जम्न नदिने र खाल्डा खुल्डी पुर्ने,
- ढल, नाला खुला नराख्ने,
- पोखरी, दह नालाहरुमा लामखुट्टेको लार्भा खाने माछाहरु पाल्ने,
- सुगुर, बंगुर, हाँस घोडाजस्ता पशुपंक्षीहरु व्यवस्थित ढंगले पाल्ने,
- मानिस बस्ने घरभन्दा पशुपंक्षीको खोर टाढा राख्ने ।

नेपाल सरकार,
विज्ञापन बोर्ड

राजनीतिका सौखिन यमनाथ

“जननिर्वाचित सांसद भई बर्दियामा जन संबृद्धि ल्याउने चाहना”

गुडन्यूज संवाददाता
बर्दिया

पत्रकार यमनाथ घिमिरेको जन्म २०३६ साल मा बर्दियाको राजापुरमा भएको हो । उनी अहिले ४३ वर्षका भए । यमनाथ घिमिरेको (जीवनीको दौडाहा) हिँडाई, बसाई, खुवाई, हाउभाउ, जोस, जाँगर, उत्साह हेर्दा लाग्छ, कुनै अल्लारे टिटो भन्दा कम छैनन् र देखिँदैनन् ।

साथी-भाई भनेपछि हुक्कै हुने, समयको एकदम ख्याल गर्ने उनी सहगोपी, समाजसेवी भावका छन् । पत्रकारिता भन्नासाथ उनले प्रायः भनिरहने, उठाई रहने सवाल भनेको “अभाव, दबाव र प्रभावबाट पत्रकारिता मुक्त रहनुपर्छ, सीमित स्रोत, साधन र जनशक्तिका बावजुद स्थानीय विकास, समृद्धि, नागरिक अधिकार एवम् लोकतन्त्र सबलीकरण र सुशासनमा असीमित

कारवालाहरुको परमधर्म र असल कर्तव्य हो ।” उनले २०५२ सालबाट पत्रकारिता शुरु गरेका हुन् । उनले विभिन्न राष्ट्रिय मीडियामा आबद्ध भएर पनि केही समय काम गरे ।

विभिन्न सामाजिक संघ-संस्थामा आबद्ध भएर पनि काम गरे । राष्ट्रियता, लोकतन्त्र, समाजवाद, समृद्धि, सुशासन, नागरिक अधिकार, पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रता, प्रेस जगतको दिगो विकास प्रति पूर्ण प्रतिबद्ध घिमिरे प्रेस क्लव अपन नेपालको संस्थापक अध्यक्ष हुन् । यस्तै लुम्बिनी पत्र दैनिकको प्रकाशक, सम्पादक पनि रहेका घिमिरे हाल नेपाल पत्रकार महासंघ लुम्बिनी प्रदेशका कोषाध्यक्ष रचनात्मक भूमिका खेल्दै आइरहेका स्थानीय मिडियाहरुको प्रवर्द्धन गर्नु स्थानीय तह, जनप्रतिनिधि, सरकारी राष्ट्रसेवक र सरो समेत हुन् । उनलाई पेशाका हिसावले पत्रकारिता र पत्रकार भनेर धेरैले चिन्ने र (बाँके पृष्ठ ५ मा)

कतै बिरानो मुलुकमा बेचिन पुगिएला ?
सचेत बनेर जोगिनुहोस् है ।

वेलीबेटीको फोटो खाडी मुलुक पठाएर

सार्बजनिक हितका लागि :
शुभ सन्देश सभा नेटवर्क नेपाल (ज्ञान नेपाल) Gospel Assembly Network Nepal "GAN Nepal"
नेपालगञ्ज उपमहानगरपालिका - १०, सोफियाटोल, बाँके

कोभिड - १९ बाट जोगिन तीन 'म' बारे जानकारी राखौं

भिडभाड हुने स्थान

जहाँ धेरै मान्छेहरु जम्मा भएका हुन्छन्

भौतिक दूरी कम हुने स्थान

जहाँ नजिक बसेर वार्तालाप गर्नुपर्ने हुन्छ

भेन्टिलेशन नभएको

वा दोहोरो हावा नचल्ने स्थान

यी तीनवटै अवस्थाको मिलाप हुने स्थानमा कोरोना संक्रमणको जोखिम अत्यन्त उच्च हुन्छ

भिडभाड, भौतिक दूरी कम हुने र भेन्टिलेशन पर्याप्त नभएका स्थानहरुबाट टाढा रहौं, कोरोनाबाट बचौं

